

عنوان مقاله:

کارکردهای تطبیقی داستان آفرینش در منابع اسطوره ای، دینی و عرفانی

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

احمد مدیر - Mashhad Azad University, Iran

محمد شاه بدیع زاده - Mashhad Azad University, Iran

جواد مهربان - Mashhad Azad University, Iran

خلاصه مقاله:

اسطوره به عنوان شیوه خاصی از تفسیر و ادراک آفرینش، پاسخگوی بسیاری از پرسش ها درباره هستی است. چه تلاش آدمی همواره بر آن بوده است تا خود و جهانی را که در آن زندگی می کند، بشناسد. بدین روی، یکی از بنیادی ترین کاوش های ذهنی بشر از دیرباز، دست یافتن به رازهای سربسته و ناگشوده آفرینش بوده است. از آنجا که اسطوره، داستان رسیدن به حقیقت و هدایتگر ما به سوی ژرف ترین توانمندی های دینی و معنوی و عرفان شیوه ای از رسیدن به حق، براساس ریاضت، پاک دامنی و پارسایی است، اسطوره با باورهای دینی و عرفانی پیوندی دیرینه دارد و عمده باورهای اسطوره ای، سرشار از مضمون های ژرف حکمی، اخلاقی و عرفانی است. این پژوهش بر آن است تا با توجه به جایگاه و اهمیت هستی شناسی در باورهای اسطوره ای، دینی و عرفانی، به بررسی و تحلیل داستان آفرینش در اسطوره های ملت ها، ایران باستان، شاهنامه و متون دینی و عرفانی بپردازد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که داستان آفرینش به شکل های گوناگون و شگفتی در باورهای اسطوره ای، دینی و عرفانی، بازتاب یافته است. یک روایت اصلی نیز درباره فرایند آفرینش نخستین انسان از خاک و دمیده شدن روح خدایی در جسم او وجود دارد که تقریباً در همه منابع یادشده مشترک است. روش انجام کار در این پژوهش، کتابخانه ای و مبتنی بر تطبیق، مقایسه و تحلیل است.

کلمات کلیدی:

The story of creation, myth, religion, mysticism, داستان آفرینش، اسطوره، دین، عرفان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706506>

